

ה"ט 18134/09/22 - יוספה ברק נגד נתי לנגרמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 22-09-18134 טמיר-ברק נ' לנגרמן

לפני כבוד השופט רז נבו

יוספה ברק

המבקשת:

נגד

נתי לנגרמן המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימה, לפי הוראות חוק מניעת הטרדה מאימה, תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

2. לטענת המבקשת, המשיב, שהינו עיתונאי בערוץ 14, מתנהל מזה מספר חדשים באופן אובייסיבי ופרשם כנגדה כתבות מכפישות.

3. המבקשת מצינית, כי הגישה כנגד המשיב תביעה לשון הרע (ת"א 22-07-28623, בבית משפט השלום ברוחובות-להלן: "תביעה לשון הרע"), וכי חurf הגשת התביעה, ממשיך המשיב לנסות ולפגע בגין הכספיים שלו, כדי למן את יצוגה המשפטי.

4. לאחר שענייתי בבקשתה, הרי שבהתאם להוראות סעיף 7(ה) לחוק סבירתי, כי דין הבקשה להידחות כבר עתה. כפי שיובחר להלן, בקשה דומה שהגישה המבקשת כנגד המשיב נדחתה אך לאחרונה ע"י סג"ב כב' השופט טל חבקין ובית משפט זה אינו יושב כערצת ערעור בהליך שהסתומים; בנוסף ומבליל גירושו מן האמור, האכשניה המשפטית המתאימה לטענות המבקשת אינה בחוק למניעת הטרדה מאימה.

א. הבקשה כנגד המשיב נדונה והוכרעה במסגרת ה"ט 21796-07-22 :

5. במסגרת ה"ט 21796-07-22, הגישה המבקשת בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימה כנגד המשיב. הבקשה הוגשה ביום 12 ביולי 2022 (להלן: "הבקשה הראשונה").

6. במסגרת הבקשה הראשונה, הלינה המבקשת על פרסומים שפרסם לטענתה המשיב כנגדה בראשת החברתית "טוויטר" שמטרתם לטענתה לפגוע בבקשת פגעה קשה העולה כדי פגעה בשמה הטוב ובשלוותה.

7. בית המשפט סבר עם קבלת הבקשה, כי לכואורה אין מדובר בהטרדה מאימת ויש מקום לדחות את הבקשה על הסף. המבוקשת עמדה על בקשתה, ובהתאם התבקש המשיב למסור את תגובתו, וזה עשה כן ביום 17 ביולי 2022.

8. ביום 17 ביולי 2022, הכריע סג"נ כב' השופט טל חבקין בבקשתו הראשונה ודחה אותה, ללא צורך בדיון. במסגרת החלטתו, קבע בין היתר כב' השופט חבקין, כי:

"6 אני מוכן להניח שפרוטומיו הכתובים של המשיב מפורעים למלבוקש ואף פוגעים בשמה הטוב. ברם, כפי שצווינ בהחלטה בעניין **אלרעי פריס** שהמלבוקש עצמה הייתהצד לה, חוק מניעת הטרדה מאימת לא נועד לרשן את חופש הביטוי, והכליל היה ונותר שיש להעדייף את הערך החברתי הטמון בחופש הביטוי, ולפוגע בו - בדרך של מניעה מראש - רק במקרים חריגים וקיצוניים העולמים כדי הטרדה מאימת. בכלל, סיקור עיתונאי, אפילו הוא בלתי מחמי, ביקורתית ואף נוקב, כמו גם דברי ביקורת קשים ומכפיים הבאים בגדר לשון הרע, לא יאסרו לפיו צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאימת. החוק לא נועד לפוגע בחופש הביטוי אלא באותו מקרים חריגים וקיצוניים של פרוטומים פוגעניים, חזורים ונשנים, אינטנסיביים ואובססיביים שמתרטם הבוררה היא לערער את שלונות נפשו ושרגת חייו של מי שהפרוטומים עוסקים בו, והם ממשימים כל' ניגוח גגדו. על קו הגבול בין פרוטומים שיש מקום להיכלם בגין חופש הביטוי ושהדרך למנוע אותם קבועה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (שככל מудיף סעד נזקי של פיצוי בדיעבד על מניעת פרוטום מראש. ראו ע"א 214/89 **אבנרי נ' שפירה**, פ"ד מג(3) 840 (1989); ה"ט (שלום ת"א) 20-12-73665 גלוול **קוריאר אקספרס בעמ נ' דרורי**, פסקות 35-38 (17.1.2021)) עמד בית משפט השלום ראשון לצוין (השופטת כ' בן אליעזר) בקבועו:

"הכלל צריך להיות כי הטרדה באמצעות פרוטומים בלבד לא תיחשב כהטרדה שחוק מניעת הטרדה מאימת חל עליה. דומני, כי על מנת שתתחזך ההטרדה באמצעות פרוטומים את גבולם של דיני לשון הרע ותיקנס להיכלו של חוק מניעת הטרדה המאימת, יש להיווכח כי מדובר בפרוטומים רבים, חזרים ונשנים, בתדריות גבוהה, כך שהצטברותם ומידת האינטנסיביות שלהם גורמת לפגעה של ממש ביכולתו של הנפגע לקיום שגרת חיים תקינה.

במצב דברים זהה, עובר מרכז הכוון של ההתנהגות העוליתית לכואורה מן הפרוטום המכפייש עצמו, אל האובססיביות שבחרזה על הפרוטומים פעמים רבות ובאמצעים שונים, עד כדי פגעה בשלמות חייו של הנפגע. בנסיבות כאלה, עוד אין מדובר באיזון ה'רגיל' של דיני לשון הרע, בין שמו הטוב של הנפגע לבין חופש הביטוי של המפרסם, שכן לצד שמו הטוב של הנפגע, מצטרפת גם זכותו לקיום שגרת חיים תקינה במרחב הפרטיו שלו ללא הפרעה בלתי-לגיטימית.

אין די בפרסום מכפייש סתום, ואף לא ברצף של פרוטומים מכפיישים, כדי להצדיק תחולתו של חוק הטרדה מאימת. ריבוי הפרסומים, תדריותם והאינטנסיביות שלהם צריכים ללמד על כך שמדובר למי ששם לעצמו כמטרה לשבש את שגרת חייו התקינה של הנפגע, והפרסומים אינם אלא אמצעי בידיים במטרה זו.

לפיכך, נראה לי כי פרסומים חוזרים ונשנים, בתדריות גבוהה, בקבוצות שונות ובעומק רחבה, יכולים להיחשב כהטרדה מיימת המצדיקה גם הוצאה צו. בהקשר זה נראה כי הנסיבות והתדריות יכולות להשפיע לאיכות, שכן אני סבורה, כי פרסומים מתרדמים, רבים חוזרים ונשנים במדיות שונות באים במסגרת שימוש לגיטימי של חופש הביטוי, ולפיכך יכול ויצדיו מתן צו הטרדה מיימת, וזאת בשל הפגיעה הקשה הטמונה בהם בשלוות חייו של המבקש [...]". (ה"ט (שלום ראש"צ) 17-06-8252 עזרא נ' מישוריים (23.6.2017)).

.7. הפרסומים שפרסם המשיב והתנהגותו כלפי המבוקשת אינם בגדר אמת מידית זו, אף לא בקרוב. הם אומננו פוגעניים למדי, ויש בהם לכואורה משום פגיעה בשם הטוב של המבוקשת. ברם אין משמעות הדבר שהם עולים כדי הטרדה מיימת. אין מדובר בפרסומים חוזרים ונשנים במידה הדורשה, הם אינם אינטנסיביים במיוחד, ואין לומר כי הם חורגים מפרסומים החוסים תחת הגנת חופש הביטוי. מבליל לקבוע מסמירות ולכואורה בלבד, אף לא היה מקום למנוע אותם לפני אמת המידה הנונגמת בחוק איסור לשון הרע. בכלל, הדרך שישיתנו הדמוקרטית מבכרת להתמודד עם פרסומים כאלה דא היא סוד של פיצוי בדיעבד, ככל שתוגש תביעת לשון הרע ושלא יעדמו למשיב הגנות מפניה. מובן שאין מבייע כל עמדה ביחס לתביעה כזו, ככל שתוגש".

.9. משמעות הדברים הינה אחת - בית משפט זה (موظב אחר) הכריע אך לאחרונה, כי דין טענותיה של המבוקשת בעניינו של המשיב, להידחות, וכי הפרסומים הנטענים אינם מזכירים אותה בהגנה הקבועה בחוק במקרה של הטרדה מיימת. הקביעות עלolate כדי מעשה בית דין, ומקימות השתק ביחס לטענות המבוקשת אשר נשענות בעיקר על אותן הפרסומים ממש ("זה מספר חדשים שהמשיב מתנהל באופן אובייסיבי").

.10. **כל שהמבקשת סבורה, כי החלטת סג"נ כב' השופט חבקין שנגיה, הרי שהדרך להשיג עלייה היא פניה לבית המשפט המ徇ז בית"א בדרך של הגשת ערעור.** בחירתה של המבוקשת להגיש בקשה חדשה לבית משפט זה הינה מוקשית אפוא וחסורת היתכנות.

.11. איני יושב כערכאת ערעור על החלטות בית משפט השלום בית"א, וממילא שהקביעות בבקשת הראשונה (פחות לגבי פרסומי העבר) מחייבות את בית המשפט זהה. די בכך כדי להביא לדוחית התביעה.

ב. גם הפרסומים החדשים אינם עולמים כדי הטרדה מיימת/אכסניה משפטית לא מתאימה:

.12. המבוקשת מצינת מספר פרסומים נוספים שבאו לאחר הגשת הבקשה הראשונה:

פרסום כתבה מיום

13.7.22 - במסגרתה פרסם המשיב באתר חדשות 14, כי המבוקשת בחרה: "לשגר איום ישיר לשופט טל חבקין" וזכה מכך הובא על ידו ציטוט מתוך חשבון הטוויטר של המבוקשת שבו כתבה לכואורה: "כיתת יורים מול השופט המסקן שרצה מינוי למ徇ז בועדת השופטים הקרובה" (המבקשת מצינית, כי היא אף נחקרה במשטרת בקשר לכך).

פרסום של המשיב

ברשות הטוועיטר מיום 4.9.22 המופנה לח"כ אביר קארה: "אביר קארה, ברצינות? אתה מזמין להשחת המפלגה שלך את יוספה ברק, אישת שבית המשפט קבע שהטרידה קטינים? את ילדיה של ד"ר אלרואי פריס? אתה מזמין להשחת המפלגה שלך?"

פרסום של המשיב

ברשות הטוועיטר מיום 6.9.22: "ציפור קטנה צייצה לי: נגד יוספה ברק, מתנגדת חיסונים שפרסמה תכנים מטרידים בנוגע לילדיה הקטנים של ד"ר אלרואי פריס- הוגשה תביעה על ידי בעלי הבית, לפניה. "تبיעת פינוי מושכר". כתוב: שידעו תורמי הפיבוקס המסורים, لأن מגעה תרומתם הנכבדת".

13. מבלי להביע עמדה ביחס לתוכן הפרטומים, הרוי שפרסומים אלה אינם בעליים כדי הטרדה מיימת, אף לא בקרוב. מדובר בפרסום עיתוני מחוווה דעה אודות פרסום של המבוקשת עצמה, ובשני פרסומים נוספים שאין לומר עליהם, כי הם עוכרי שלווה באופןו מה מבוקשת לחוות את חייה במונחה. לא הובאה גם אינדיקציה לאובייסיביות מצד המשיב ואף המבוקשת עצמה מכנה את הדברים רכילות גרידא.

14. אין מדובר במקרה חריג המקיים עילית הטעבות לפי הוראות החוק, באופן שיאפשר לעקוף את הבירור לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965, אשר אמר לטפל בפרסומים פוגעניים, ככל שניתן לראות בהם כאמור.

15. המבוקשת מצינית, כי במסגרת זו מניעה שהגישה לבית משפט השלום ברחובות, במסגרת תביעת לשון הרע שהיא מנהלת כנגד המשיב (זו מניעה שהוגש ביחס לפרסומים מושא בקשה זו/חלקים), ציין כי השופט פת עת דחה את בקשתה), כי קיים הליך חליפי למניעת פגעה בשמו הטוב של אדם, זאת לפי החוק למניעת הטרדה מיימת. גם אם קיים הליך חליפי כפי הנטען (הgam שלטעמי החוק למניעת הטרדה מיימת לא נועד במהותו לטפל בשמו הטוב של אדם), הרוי שבענינו הפרסומים המתוארים אינם בעליים כדי הטרדה מיימת המצדיקה הטעבות שיפוטית. ככל שסבירה המבוקשת, כי הפרסומים עולים כדי לשון הרע, ת tcbד ותמצאה את ההליכים האזרחיים בקשר לכך. לא ניתן לאפשר מסלול עוקף, ולא מצאת כל עילה להטעבות שיפוטית מכוח הוראות החוק דנן.

ג. טעמיים נוספים המחייבים את דחינת הבקשה:

16. מגמת בית המשפט היא, כי יש להיזהר שלא להרחק נדוד ולהפוך את החוק למניעת הטרדה מיימת לתחליף לבירור טענות שנכון לבירר אותן בהלים אזרחיים רגילים. ראו ה"ט (ת"א) 33675-06-17 **אברמציב נ' דלביראן** (18.6.17), כאמור: "כאשר בית המשפט מוצא כי המדבר בהליך הנזהה כתחליף לנקיות הליכים אחרים כמקובל, בית המשפט לא יטה לסייע מכוחו של חוק מניעת הטרדה מיימת....".

בענינו מדובר בבקשת שמנהלת כנגד המשיב תביעת לשון הרע - הליך אזרחי. מכאן, שהגשת בקשה בבית משפט אחר שעולה כדי "מסלול עוקף" אינה אפשרית ודינה להידחות.

17. לא זו אף זו, החוק למניעת הטרדה מיימת בא על מנת ליתן מענה דחווף ומתווך לפגיעה שאירוע סמור לפני הגשת הבקשה (רע"א 1852/21 **ערצא נ' ביטאית**, 18.4.21), אלא שבענינו מדובר על אירועים

שנמשכים זה מספר חודשים, גם בשל כך לא ניתן לרתום את הוראות החוק.

ד. סוף דבר:

18. אין בידי לסייע לבקשתה.
19. הבקשה נדחתת. זכויות הצדדים שמורות להם ואין בהחלטה זו כדי לקבוע ממצאים לגוף הטענות.
20. מעת שלא התבקשה תשובה אינני עושה צו להוצאות.

המצוות תשייך לטיפול, תدور לצדדים ותשגור את התקיק.

ניתנה היום, י"ב אלול תשפ"ב, 08 ספטמבר 2022, בהעדך
הצדדים.